

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1947-1948.

SÉANCE DU 24 JUNI 1948.

Rapport de la Commission des Affaires Etrangères chargée d'examiner le projet de loi portant approbation de l'Accord international du blé et des annexes, signé à Washington le 5 mars 1948.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1947-1948.

VERGADERING VAN 24 JUNI 1948.

Verslag uit naam van de Commissie van Buitenlandse Zaken belast met het onderzoek van het wetsontwerp houdende goedkeuring van het Internationaal Akkoord over het graan en van de bijlagen, ondertekend op 5 Maart 1948, te Washington.

Présents : MM. GILLON, président ; CRAPS, le comte d'ASPREMONT-LYNDEN, le baron DE DORLODOT, MOREAU DE MELEN, PHOLIEN, VAN ROOSBROECK, VAN ZEELAND, VOS, et le baron NOTHOMB, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

L'accord dont la ratification urgente est demandée au Sénat a été signé à Washington le 5 mars dernier.

Les signataires de l'accord se sont engagés à déposer leurs instruments de ratification dans la même capitale avant le 1er juillet prochain.

Ce n'est que le 11 juin que le Gouvernement a déposé à la Chambre des Représentants le projet de loi qui porte l'approbation de l'accord.

La Chambre a adopté ce projet de loi en séance du 17 de ce mois, après un bref rapport de M. Vaes, suivi d'un débat sommaire.

Le Sénat, pressé à la dernière minute comme le fut la Chambre, se doit de protester comme elle, et plus vigoureusement, contre la désinvolture gouvernementale ou administrative qui impose au Parlement de si déplorables méthodes de travail.

L'Accord de Washington est un compromis entre les pays importateurs et les pays exportateurs.

Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :

542 (Session de 1947-1948) : Projet de loi ;

560 (Session de 1947-1948) : Rapport.

Annales de la Chambre des Représentants :

17 juin 1948.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het akkoord waarvan de dringende bekrachtiging van de Senaat gevraagd wordt, werd op 5 Maart jl. te Washington ondertekend.

De ondertekenaars van het akkoord hebben zich verbonden hun bekrachtigingsoorkonden in dezelfde hoofdstad neer te leggen vóór 1 Juli a.s.

Slechts op 11 Juni diende de Regering het wetsontwerp tot bekrachtiging van het akkoord bij de Kamer der Volksvertegenwoordigers in.

De Kamer heeft dit wetsontwerp aangenomen in haar vergadering van 17 dezer, na een summier verslag van de h. Vaes, waarop een kort debat volgde.

De Senaat die op het laatste ogenblik tot spoed wordt aangezet, zoals dit in de Kamer gebeurde, heeft tot plicht zoals deze laatste, en met meer aandrang nog, te protesteren tegen de ongegeneerdheid van de Regering of van de Administratie die het Parlement zulke betreurenswaardige werkmethodes opleggen.

Het akkoord van Washington is een minnelijke schikking tussen de importlanden en de exportlanden.

Zie :

Gedr. Stukken van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

542 (Zitting 1947-1948) : Wetsontwerp ;

560 (Zitting 1947-1948) : Verslag.

Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :

17 juni 1948.

Il tend à assurer l'approvisionnement en blé des premiers à des prix équitables, et à assurer des débouchés aux seconds à des cours stabilisés.

L'accord semble avantageux pour les parties.

Il nous garantit la fourniture annuelle de 650 mille tonnes de froment, en nous laissant la liberté, dans le cadre des allocations internationales, de faire des achats complémentaires sur les marchés de notre choix.

D'autre part, il n'est pas de nature à entraver notre politique agricole, ni notre politique des prix.

Enfin, comme le rapporteur de la Chambre l'a fait remarquer, il autorise les pays importateurs à mener leur commerce de blé comme ils l'entendent, soit par voie privée, soit par la voie d'institutions gouvernementales.

Il est désirable que cesse au plus tôt le système du commerce d'Etat.

La fourniture des 650.000 tonnes de froment prévues à l'Accord représente un peu plus de la moitié de la quantité de froment consacrée à la panification avant-guerre, soit 1.200.000 tonnes, sur la base d'une ration de pain journalière de 400 grammes par habitant.

Elle représente le quadruple des livraisons de froment indigène faites au ravitaillement au cours de l'année culturale 1946-1947 (160.814 tonnes représentant 91 % des obligations de livraison).

La récolte de froment 1948-1949 est estimée, sous toutes réserves, à 291.000 tonnes, sur la base d'un rendement de 23 sacs à l'hectare.

Si nous défalquons cette estimation du besoin normal de 1.200.000 tonnes cité ci-avant, les 650.000 tonnes prévues à l'accord représentent plus des 2/3 du déficit sur les besoins normaux de l'année céréalière qui s'annonce.

L'accord détermine les prix de base minima et maxima pour chacune des années du contrat.

Ces prix sont exprimés en dollars canadiens par boisseaux de 60 livres à la parité du dollar canadien, pour le blé Manitoba Northern n° 1 en magasin Fort Williams/Port Arthur.

Des prix d'équivalences seront fixés pour les blés d'autres qualités.

Pour l'année céréalière 1948-1949, le prix minimum de 1 dollar 50 correspond à 335 francs CIF les 100 kilogrammes à Anvers, et le prix maximum de 2 dollars correspond au prix de 417 francs CIF Anvers mêmes conditions.

La comparaison de ces prix au prix du froment indigène est favorable.

Le prix du froment indigène a été fixé à 430 fr. les 100 kilogrammes — départ culture —, ce prix étant majoré d'une prime de 120 francs pour les

Het heeft tot doel de eerstgenoemde, tegen billijke prijzen, van graan te voorzien en de laatstgenoemde tegen gestabiliseerde prijzen afzetgebieden te verschaffen.

Het akkoord schijnt voor beide partijen voordelig te zijn.

Het waarborgt ons de jaarlijkse levering van 650.000 ton tarwe en laat ons daarbij de vrijheid, binnen het kader van de internationale toewijzingen, aanvullende inkopen te doen op de markten van onze keuze.

Anderdeels zal het noch onze landbouwpolitiek noch onze prijzenpolitiek hinderen.

Ten slotte, zoals de verslaggever van de Kamer het heeft doen opmerken, machtigt het de importlanden er toe om hun graanhandel te voeren zoals zij het willen, hetzij langs private weg, hetzij door bemiddeling van regeringsinstellingen.

Het is wenselijk dat het stelsel van de Staats-handel zo vlug mogelijk ophoude.

De levering van de in het akkoord voorziene 650 duizend ton tarwe vertegenwoordigt iets meer dan de helft van de hoeveelheid tarwe die vóór de oorlog voor de broodbereiding werd gebruikt, te weten 1.200.000 ton, op de basis van een dagelijks broodrantsoen van 400 gram per inwoner.

Zij stemt overeen met vier maal de hoeveelheid inlandse tarwe die aan de ravitaillering geleverd werd in de loop van het teeltjaar 1946-1947 (160.814 ton, overeenstemmend met 91 % van de leveringsverplichtingen).

De tarweoogst 1948-1949 wordt, onder elk voorbehoud, op 291.000 ton geraamd, op de grondslag van een opbrengst van 23 zakken per hectaar.

Zo wij deze raming aftrekken van de normale behoeften, namelijk 1.200.000 ton zoals hierboven vermeld, dan stellen de in het akkoord voorziene 650.000 ton meer dan 2/3 van het tekort op de normale behoeften van het komende oogstjaar voor.

Het akkoord bepaalt de minimum en maximum basisprijzen voor elk der jaren van het contract.

Deze prijzen zijn uitgedrukt in Canadese dollars per bushel van 60 pond tegen de pariteit van de Canadese dollar, voor Manitoba Northern tarwe N° 1 opgeslagen in Fort Williams/Port Arthur.

Gelijkwaardige prijzen zullen voor het graan van andere hoedanigheid bepaald worden.

Voor het oogstjaar 1948-1949 stemt de minimumprijs van 1 dollar 50 overeen met 335 frank CIF per 100 kilogram te Antwerpen en de maximumprijs van 2 dollar stemt overeen met de prijs van 417 frank CIF Antwerpen, zelfde voorwaarden.

De vergelijking van deze prijzen met de prijs van de inlandse tarwe is gunstig.

De prijs van de inlandse tarwe is vastgesteld op 430 frank per 100 kilogram — af teelt —, welke prijs verhoogd wordt met een premie van 120 fr.

fournitures faites par l'exploitation en sus de ses obligations de 1946.

En terminant nous tenons à souligner que les pays exportateurs engagés à l'Accord sont : le Canada, les Etats-Unis et l'Australie.

Il subsiste donc de larges possibilités d'importations en provenance d'autres sources.

Le projet et le rapport ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
Baron NOTHOMB.

Le Président,
R. GILLON.

voor de hoeveelheden die het bedrijf boven zijn verplichtingen van 1946 levert.

Om te eindigen willen wij er de nadruk op leggen dat de exportlanden die bij het akkoord betrokken zijn, Canada, de Verenigde Staten en Australië zijn.

Er bestaan dus nog ruime mogelijkheden voor invoer uit andere bronnen.

Het ontwerp en het verslag werden eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
Baron NOTHOMB.

De Voorzitter,
R. GILLON.